

บทที่ 5

สรุปการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความชอบพอของบุคคล กับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามแนวคิดไฟโร ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

สมมติฐานในการวิจัย

1. ฉันชอบเขา เพิ่มขึ้น เมื่อฉันรู้สึกว่า เขามีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น
2. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ เขาชอบฉัน และความสัมพันธ์นี้เพิ่มขึ้น เมื่อฉันรู้สึกว่า เขามีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้น
3. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน และความสัมพันธ์นี้เพิ่มขึ้น เมื่อฉันคิดว่า เขารับรู้ว่าคุณมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น
4. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา และความสัมพันธ์นี้เพิ่มขึ้น เมื่อฉันมีลักษณะเปิดเผย เพิ่มขึ้น
5. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาเปิดเผยกับฉัน น้อยกว่าที่ฉันต้องการ
6. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาชักชวนฉันเข้ากลุ่ม น้อยกว่าที่ฉันต้องการ
7. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ มากกว่าที่ฉันต้องการ ให้เขาชักจูง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานต่างๆ โรงพยาบาล
วชิรพยาบาล จำนวน 180 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล
- 2.2 แบบวัดความชอบระหว่างบุคคล
- 2.3 แบบวัดไฟโร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ คะแนนพฤติกรรม และความรู้สึกระหว่างบุคคลตามแนว
ทฤษฎีพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (ไฟโร)
2. ตัวแปรตาม คือ คะแนนความชอบระหว่างบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ
ในหน่วยงานต่างๆ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ติดต่อขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงโรงพยาบาลวชิรพยาบาล
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยถือหนังสือราชการไปติดต่อด้วยตนเอง
การแจกแบบสอบถาม แจกโดยผ่านหัวหน้าพยาบาล ฝ่ายวิชาการของโรงพยาบาล
เริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 2539 ถึงวันที่ 28 มิถุนายน 2539 แบบสอบถาม
ที่แจกทั้งหมดมี 200 ชุด แต่เก็บคืนได้จำนวน 180 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความชอบพอระหว่างบุคคล และคะแนนในแบบวัดไฟโรทั้งในส่วนที่วัดพฤติกรรม และในส่วนที่วัดความรู้สึก
2. ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย โดย
 - 2.1 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความชอบพอระหว่างบุคคล และคะแนนของแบบวัดไฟโร ในส่วนที่วัดความรู้สึก โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 - 2.2 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ถึง 4 โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความชอบพอระหว่างบุคคล 2 ค่า โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของผู้ที่ได้คะแนนในแบบวัดไฟโรสูง กับ กลุ่มผู้ที่ได้คะแนนในแบบวัดไฟโรต่ำ และทดสอบความแตกต่างระหว่าง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทั้งสองกลุ่ม โดยการหาค่า Z
 - 2.3 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ถึง 7 โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความชอบพอระหว่างบุคคล กับผลต่างของคะแนนในแบบวัดไฟโร

ผลการวิจัย

1. ฉันชอบเขา เพิ่มขึ้น เมื่อฉันรู้สึกว่าเขามีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น ($p < .05$)
2. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเขาชอบฉัน ($p < .01$) และความสัมพันธ์นี้เพิ่มขึ้น เมื่อฉันรู้สึกว่าเขามีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้น ($p < .05$)
3. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน ($p < .01$) แต่ความสัมพันธ์นี้ไม่เพิ่มขึ้น เมื่อฉันคิดว่า เขารับรู้ว่าคุณมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น

4. ฉันชอบเขา มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา ($p < .01$) แต่ความสัมพันธ์นี้ ไม่เพิ่มขึ้น เมื่อฉันมีลักษณะเปิดเผย เพิ่มขึ้น
5. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาเปิดเผยกับฉัน น้อยกว่าที่ฉันต้องการ ($p < .01$)
6. ฉันชอบเขา น้อยลง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อฉันคิดว่า เขาชักชวนฉัน เข้ากลุ่ม น้อยกว่าที่ฉันต้องการ
7. ฉันชอบเขา น้อยลง เมื่อฉันคิดว่า เขาชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ มากกว่าที่ฉันต้องการให้เขาชักจูง ($p < .05$)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัย รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลประเภทอื่นๆ บ้าง เพื่อดูว่า มีผลต่อความชอบพอระหว่างบุคคล หรือไม่อย่างไร
2. ควรมีการศึกษา ความชอบพอระหว่างบุคคล ร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจในการทำงาน หรือความผูกพันกับหน่วยงาน
3. ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ รวมทั้งในกลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งเพศชาย และเพศหญิง เพื่อจะได้เปรียบเทียบผลที่ได้กับงานวิจัยครั้งนี้ ว่ามีลักษณะเหมือน หรือแตกต่างกัน อย่างไร